

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. VIII. Vtrum in aliqua purgatione passiva, sive sensibili, sive spirituali
exerceatur Theologia mystica?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

tar, & inde putat operans, etiam dum exte-
rior, a DEI se amore non desistere, qui eide-
m sapori & devotio, vel tenet ex præterito ser-
vato unitatis amore; vel redundat in corpus ex
influente doni sapientiæ, vel imprimatur ab An-
gelo bono juxta D. Thomam 2. sent. dist. 11. quæst.
1. art. 4. ad 5. De quibus videri possunt quæ dixi-
mus in Catena myst. quæst. 19. Resp. 8.

Illa tamen miraculosa operatio externa, quæ
ex privilegio divino conceditur animæ, DEO in-
fructiva unione habitualiter & actualiter unitæ,
superioris est perfectionis & status, & quomodo
hoc fiat, dicemus suo loco in peculiaris quæstione.
Unde patet ad argumentum non inveniri istam
proprieta-tem mysticæ Theologiæ, & unionis
fructivæ, in illa recollectione propriæ & veræ, sed
tantum apparenter modo dicto.

QVÆSTIO VIII.

*Utrum in aliqua purgatione passiva, sive sen-
sibili, sive spiritali exerceatur Theo-
logia mysticæ?*

POST prædictarum recollectionum dulcedines,
& aliquando etiam prævi ad ipsas, solet Deus
mistericositer se subtrahere, & abscondere, ani-
mamque laboribus, & ariditatibus exercere, ut
non jam lacte puerorum, sed solido nutriatur ci-
bo, & plena vita, quæ inter delicias ipsas quan-
tumvis spirituales vel occultantur, vel oriuntur,
penitus extirpentur. Dupliciter contingit ista pu-
rificationis, vel sensibilibus in parte inferiori, vel spi-
ritualiter in superiori. In prima purgatione, quæ di-
citur sensibilibus, præter subtrahitionem divinam
consolationum, ex omni parte solent labores suc-
cedere; ex parte namque demonum sit ista pu-
rificationis variis tentationibus, præter carnalibus,
varique incursionibus aliquando visibilibus, a-
liquando invisibilibus; ex parte hominum diver-
sæ persecutionibus, murmuracionibus, & affli-
ctionibus; ex parte corporis infirmitatibus & do-
loribus; ex parte ipsius animæ seculis, perplexi-
tudinibus & angustis, &c. Altera purificatio est
spiritualis, quæ aliquando statim & immediata,
frequenter tamen aliquo vel multo tempore in-
tersecto sequitur ad primam; sed longe hæc illa
terribilior; in sensibili enim solum inceditur ut
subiciatur corpus spiritui in ista ut uniat anima
DEO, quo enim magis inter se extrema distan-
t, eo efficacior, & prolixior & durior media appo-
nuntur, quales sunt terribiles contra fidem tenta-
tiones, desperationes, blasphemias, spiritus verti-
ginis, ligatio potentiarum, & certissime sibi per-
suadere animam esse despectam & abjectam a
DEO; plures etiam ex prioribus laboribus jun-
guntur, aliquæ diversæ, de quibus egimus in Catena
myst. quæst. 15. & 16. Dicuntur autem passivæ istæ
purgationes, quia adveniunt animæ passivæ se ha-
benti, & non ex propria voluntate, & industria,
sicut activæ exercentur mortificationes, peniten-
tiæ, & jejunia.

Pro parte igitur negativa ratio potest esse, quia
dum anima exercetur prædictis purificationibus,
non solum experitur, & queritur se non posse me-
ditari, sed nec de DEO cogitare, nec aliquid boni
concipere; & cum ad orationem, velut, noluit, ac-
cedit, se onusam judicat, imo pro sanctis & devo-
tis cogitationibus, urpes, blasphemias, & facile-

gas patitur: ergo longius abest a contemplatione
Theologiæ mysticæ sive acquisitæ, sive infusæ.

Dicendum tamen est primò animam in pu-
rgatione sensibili disponi ad perfectam contem-
plationem Theologiæ mysticæ acquisitæ, & ad il-
lam vocari per ipsam et ariditates & impossibili-
tates mediandi, cum enim jam non sint in statu
meditationis, & eas DEUS ad contemplationem
disponat, nullo modo illis ad antiquos discursus
pariter aditus, Quod optimè probat B. P. N. Joan-
nes à Cruce lib. 1. noctis obscuræ, maxime cap. 10.
ubi animas sic in purgatione passiva sensus pati-
entes sapius admonet, ut de meditatione non sint
soliciti, sed quiescere sargant in simplici & uni-
versali notitia DEI quantumvis imperceptibili, &
siccis atque fastidiosis ariditatibus involuta.

Unde si anima nihil omnino velit operari, nec
mentem ad DEUM ullo modo erigere, certum
est contemplationi non vacare, sed omni prius
vacare oratione. Si autem meditetur (quod pro
hoc statu erit valde difficile) meditationem exer-
cebit non contemplationem. Si vero al quo mo-
do ad DEUM mentem erigat, ut in obscura illa
noctis caligine præsentem intueatur simplici qua-
dam, & universali notitia, & amore, quod pro-
prium est hujus status purgationis sensibilibus, tunc
contemplationem mysticæ Theologiæ acquisitæ,
saltem imperfecte se exercere credat, & hæc est
illa simplex notitia DEI, ad quam prædictus B. P.
illas exhortatur, & primus nostris his temporibus
hujus contemplationis doctrinam denuo suscita-
vit, quæ jam penè oblivioni tradita & abolita vi-
debatur.

Dicendum est secundò, in purgatione passiva
spiritus, quantumvis animæ se a DEO separatas &
derelictas autem, sub unione quadam purga-
tiva eas degere, mysticæque Theologiæ intus
contemplationem exercere, imperfectè tamen
adhuc, & initialiter, prout patitur status ille rene-
bricosus, & horribilis, quo ad illam perfectius
consequendam rationibus & pressuris expolli-
tur. Quod laudè docet & explicat idem B. P. N. Jo-
annes à Cruce in lib. 2. noctis obscuræ, quatuor princi-
paliter pro animabus, quæ per terribile hoc pur-
gatorium ad perfectæ contemplationis & unio-
nis statum sublevandæ erant, & ab inexpertis du-
cto ibi de inebantur, Videatur ibid. maxime
cap. 5. & 17. ubi hanc ipsam purgationem appel-
lat contemplationem infusam mysticæ Theologiæ,
& hujus nominis rationem reddit.

Probat & explicatur amplius utraque con-
clusio. Ratio cur in prima purgatione non possit
anima meditari, & discurre sicut solebat, ea est;
quia jam ab illo statu meditationis vocatur ad
statum contemplationis, ejusque sensus consolati-
one destituitur, atque imaginatio à qua discursus,
& meditatio pender, obscuritate, turbatione, &
quodam velut suspensio præpedita in habilis tunc
est ad meditandum; solumque illi remanet refu-
gium ex parte superiori spiritus, in illa simplici &
confusa notitia DEI, qua, licet inspicere & labo-
rio, debet esse contenta. Hanc autem notitiam
confusam esse mysticam Theologiam acquisitam,
seu contemplationem illam per fidem exercitam,
facile intelligitur. Videatur B. P. loco supra citato
lib. 1. noctis obscuræ cap. 10. & in Ascensu montis Car-
meli lib. 2. teret per totum, & quos citavimus Au-
thore: proposit. 15. Catena mysticæ, S. M. Teresa,
Joan. à Jesu-Maria in schola orationis. Ven. Mater
Feliciana à S. Joseph, dialog. 2. §. 2.

